

DE RERVM NATVRA III

nec capere irarum fluctus in pectore possunt.
 at ventosa magis cervorum frigida mens est
 et gelidas citius per viscera concitat auras 300
 quae tremulum faciunt membris existere motum.
 at natura boum placido magis aere vivit,
 nec nimis irai fax umquam subdita percit
 fumida, suffundens caecae caliginis umbra,
 nec gelidis torpet telis perfixa pavoris : 305
 interutrasque sitast, cervos saevosque leones.
 sic hominum genus est. quamvis doctrina politos
 constituat pariter quosdam, tamen illa relinquit
 naturae cuiusque animi vestigia prima.
 nec radicitus evelli mala posse putandumst, 310
 quin proclivius hic iras decurrat ad acris,
 ille metu citius paulo temptetur, at ille
 tertius accipiat quaedam clementius aequo.
 inque aliis rebus multis differre necessest
 naturas hominum varias moresque sequaces ; 315
 quorum ego nunc nequeo caecas exponere causas
 nec reperire figurarum tot nomina quot sunt
 principiis, unde haec oritur variantia rerum.
 illud in his rebus video firmare potesse,
 usque adeo naturarum vestigia linqui 320
 parvula quae nequeat ratio depellere nobis,
 ut nil impediatur dignam dis degere vitam.
 Haec igitur natura tenetur corpore ab omni
 ipsaque corporis est custos et causa salutis ;
 nam communibus inter se radicibus haerent 325
 nec sine pernicie divelli posse videntur.
 quod genus e thuris glaebis evellere odorem